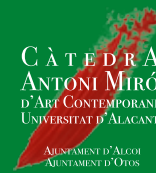

IMAGINACIÓ I DESIG
Juny - Juliol 2015

IMAGINACIÓ I DESIG

2015

ÀGORA

CARME CALVO NOVELL / ANTONI GRACIA

IMAGINACIÓ I DESIG

IMAGINACIÓ I DESIG

CARME CALVO NOVELL / ANTONI GRACIA

IMAGINACIÓ I DESIG

AJUNTAMENT D'ALCOI

'AGORA
2 0 1 5

AJUNTAMENT D'ALCOI

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Francesc Agulló, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR

Antoni Ariño (UV)

Romà de la Calle

Carles Cortés (UA)

Daniel Giralt-Miracle

Joan A. Llinares

Tomàs Lloréns

Xavier Mariscal

Wences Rambla (UIJ)

Isabel-Clara Simó

Esther Sitges (UMH)

Vicent M. Vidal

Victòria Vivancos (UPV)

DIRECCIÓ TÈCNICA

Antoni Miró

AJUNTAMENT D'ALCOI

'AGORA

Director: Manuel Gomicia

Edita: Ajuntament d'Alcoi

Taducció: Ximo Victoriano

Maquetació: Gràfiques Alcoi S.L.U.

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Dipòsit legal A 448-2015

Gràfiques Alcoi S.L.U.

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS

I M A G I N A C I Ó I D E S I G

François René de Chateaubriand deia que mentre el cor té desig, la imaginació conserva il·lusions.

Per açò, aquesta col·lecció s'ha de mirar amb el cor i la il·lusió, i percebre-la amb tots els nostres sentits, perquè és per mitjà d'aquests com se'ns obre el món plàstic que els artistes ens mostren en aquesta exposició.

La realitat es mimetitza amb l'art, ambdós s'entremesclen, es tornen dominadors o subordinats al caprici del creador, i entre els dos, irremeiablement, obra l'imaginari.

Parlar en aquest context dels conceptes d'imaginació i de desig pot caure en quelcom d'inútil; no obstant això, donarem algunes pistes que ens aproximaran a allò que volem significar.

El desig és un sentiment no satisfet, és la manifestació més clara de nosaltres mateixos, ens movem per desitjos, desitjos de conèixer algunes coses, el desig de pregunta, d'acostar-nos a algú que ens interessa, és l'anhel que ens empeny cap al món extern i ens mostra.

Del desig podem dir que és allò inabastable, perquè en el moment que s'assoleix allò que es desitja, deixa de ser desig per a convertir-se en acte, en realitat, en allò que ha deixat de ser objecte de seducció; per contraposició, quan l'objecte desitjat no s'aconsegueix, es refugia en la imaginació.

La imaginació, això no obstant, és atemporal, només cal tornar a les imatges que ens provoquen plaer i recrear-nos en aquest estat totes les vegades que vulguem.

La imaginació és un procés abstracte, mental, per al qual no es necessita que l'objecte seductor siga present; en realitat, es genera en absència del que desitgem. La seua funció és la de crear imatges que es contraposen al coneixement. Podríem dir que la imaginació en el seu concepte més quotidià és sinònim de creativitat.

El desig i la imaginació són dos conceptes que es complementen, el primer necessita la presència de l'objecte que sedueix; el segon el recrea en l'interior. Per això, són conceptes ocults, personals, que depenen d'un mateix, que pertanyen a l'esfera de

la intimitat. En trobar-se amb la realitat, l'artista es despulla, deixa palés, o no tant, el seu món interior i, per mitjà d'aquest, modifica el comportament de l'espectador a qui crea dubtes, inquietuds, gust, atracció... i és ací on es fonen, i es crea la comunicació que qualsevol artista espera amb la resta del món.

La manifestació de l'art és un compromís entre l'artista i la resta del món i fa servir eixe vehicle d'expressió per a exposar sense pudor el seu interior, la seua imaginació, els seus desitjos, no importa de quina manera ho faça, realista o simbòlica, amb un pinzell o amb una càmera fotogràfica, amb fang o amb marbre, és la seua ànima artística el que es reflecteix en la seua obra.

Algú va dir que l'art és la possibilitat de conciliar el desig amb la realitat, però l'artista no es limita a l'estàndard, sinó que deixa lliure la seua fantasia per a construir imatges del que desitja i les remet a una realitat incògnita... la seua creació onírica es recrea davant de l'individu i el fa partícip d'eixa successió d'imatges, amb què ens invita a un viatge cap al seu refugi, cap al seu lloc prohibit, i eixa és l'essència de l'artista.

Les possibilitats de l'ésser humà ens permeten observar des de distints angles la realitat, per la qual cosa aquesta pot ser vista des d'un enfocament conceptual, o emocional... i açò és el que ha pretés amb aquesta mostra el grup d'artistes: mostrar-nos les seues realitats des de distintes perspectives: imatges que s'assenten en l'imaginari de l'artista, els uns d'una manera més conceptual i els altres amb una càrrega emocional més gran.

No voldria acabar sense fer un petit homenatge a una obra d'art, es tracta de la pel·lícula *Psicosi*, paradigma de la imaginació i del desig, d'allò ocult i prohibit. Els seus protagonistes tenen quelcom a ocultar, ella el desig de ser rica i ajudant-se en la seua imaginació poder robar els diners de l'empresa en què treballa; ell, el desig d'introduir-se en l'ànima de sa mare, fins a matar, tot imaginant les motivacions d'aquesta per arribar a cometre els crims, i és que no en va Hitchcock deia que hi ha una cosa més important que la lògica, i és la imaginació.

CARME CALVO NOVELL

P A R A U L E S S O B R E L ' A R T

Tots hem sentit alguna vegada quelcom de sublim que voldríem salvar del naufragi del temps. L'home cavernícola va observar un matí que els objectes del seu voltant desapareixien. Va contemplar un cadàver i no va entendre la mort. Després de molts mil·lennis, i després de cercar pertot arreu, va concloure que eixe cadàver i els de les coses que havia amat continuaven existint en el seu cap. I va comprendre que si dibuixava el que pervivia en la seua ment ho salvaria de la mort absoluta. De manera que va aprendre a tallar els seus sentiments i a pintar la seua veu. I va sentir que una cosa màgica renaixia en robar-li a la mort el que aquesta li havia robat. Havia nascut l'Art, la Història, la Filosofia...

Què és un artista sinó un ésser que albira més coses de les que veuen els altres? Sap que hi ha quelcom en la seua ment que encara no existeix en la creació i que ell hi pot afegir, i llegar, per a eixamplar un poc el procés de perfecció o progressió de l'univers. En té prou amb portar la seua imaginació fins al seu desig, i donar-li forma, per aconseguir el *fiat lux*.

Qualsevol artista autèntic és un ésser interrogatiu que viu abstret en la seua introspecció i somia amb la perfecció del món, la qual cosa l'empeny a crear, com un déu humil, els seus propis mons. Un quadre –una música, un llibre, una estàtua...– és, per tant, l'herència més honrosa que se'n pot rebre: el xip en què es compendia tot el saber acumulat pels segles. I aquell que el menysprea està menyspreant, juntament amb el seu passat més honorable, la forja del seu futur.

El progrés ha anat afegint noves recerques i troballes a l'art i a les ciències, i també abandonant-les quan el temps, com un bon filtre, ha desnonat aquells que no aportaven res a l'home, o quan l'*homo ludens* necessitava altres jocs. Però l'*homo sapiens* sempre es queda amb allò que és essencial per a la seua existència i pervivència. Per això, de les avantguardes i experimentalismes perdura el que aporten a la tradició, que és la columna vertebral de l'home i de l'art. Qualsevol obra, per molt transgressora o reeixida que siga en el seu context, que no aporta un fragment d'identitat de l'ésser humà està condemnada a l'oblit, així com la que afig alguna sàvia perspectiva sobre l'essencialitat de l'home

passa a integrar el retrat de la humanitat. Ésser artista és definir l'home interior que viu en multitud. L'art és la gran resposta a l'absurditat de viure: una intuïció induïda per la passió i encunyada per la raó.

Quant a la necessitat social de l'art: si algú dubta del poder de l'art no té més que fer-se aquestes preguntes: Per què aconsellava Plató fer fora de la República els poetes sinó per evitar les seues interferències en la societat establerta i autosatisfeta? Qui sinó els visionaris poetes i pensadors –com Rousseau– van predisposar per a la Revolució Francesa i, per ella, per a totes les següents, creadores del mapa del món modern? Quina proclama sobre la llibertat ha conscienciat més que *La llibertat guiant el poble*, de Delacroix; *Els afusellaments*, de Goya; el *Guernica*, de Picasso; l'*Escalinata d'Odessa*, d'Eisenstein? Quina campanya contra la fam ha sensibilitzat més que *Els menjadors de creïlles*, de Van Gogh? Algun manifest feminista ha influït més que *Casa de nines*, d'Ibsen? Hi ha algun manual en què aprenguem més sobre l'amor que en Dant, Petrarca o el Wagner del Tristany? Algun que ensenye més psicologia que les obres de Shakespeare o Dostoievski? Quines enciclopèdies sobre el cel i la terra són millors que *La divina comèdia*, *El paradís perdut* o *De la natura?* (Dant, Milton, Lucreci). Algun mostra millor la il·lusió i el desengany que *El Quixot*? Qui no aprendrà sociologia en Balzac, Dickens i la picaresca? Alguna voluntat de poder assolir tant de vigor com *L'anell del Nibelung* wagnerià? Qui ha aconseguit una solidaritat fraterna com la que exigeix la clamor universal de *La Novena* de Beethoven? On podrem veure el rostre serè de la mort millor que en el *Rèquiem* de Mozart?...

Sens dubte, cada home ha sigut distint després d'eixes obres, i aquestes han influït tant o més que l'explosió d'Hiroshima. Perquè s'han descobert terres, mars, planetes: però ningú com l'artista no ha colonitzat un continent tan imprescindible com l'esperit, les seues llums, ombres i penombres. I és que el creador observa i reflecteix allò més perdurable i inherent de l'home: els sentiments, única substància que ens unifica.

No ens invita la reflexió anterior a escrutar allò que aporta la imaginació feta desig dels autors d'aquesta exposició?

ANTONI GRACIA

IMAGINACIÓ I DESIG

Castell Fortalesa Santa Pola.

ELENA AGUILERA

ANTONI ALONSO

MIQUEL BAÑULS

PEPE CALVO

CAYETANO FERRÁNDEZ

MANUEL GALDÓN

PEPE GIMENO

EDUARD LASTRES

AURÈLIA MASANET

ISAAC MONTOYA

MARÍA DOLORS MULÁ

CAYETANO NAVARRO

LLUÏSA PASTOR

JOSEP MANUEL SÁIZ

DAVID SARDAÑA

PACO VALVERDE

JESÚS ZUAZO

ELENA AGUILERA

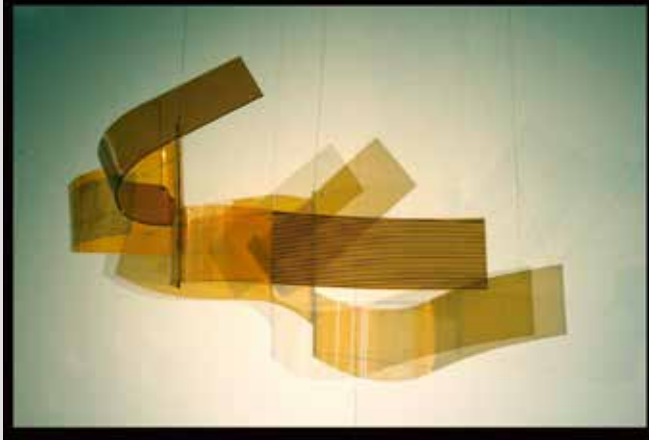
ANTONIO ALONSO

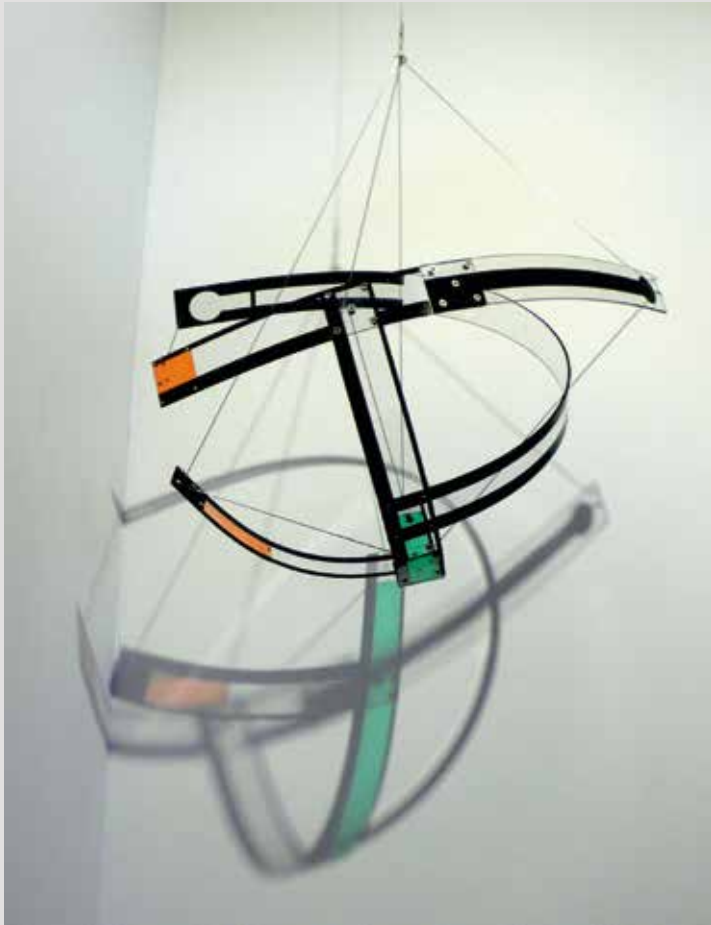
ANTONIO ALONSO

Yellow is the colour

MIGUEL BAÑULS

MIGUEL BANULS

PEPE CALVO

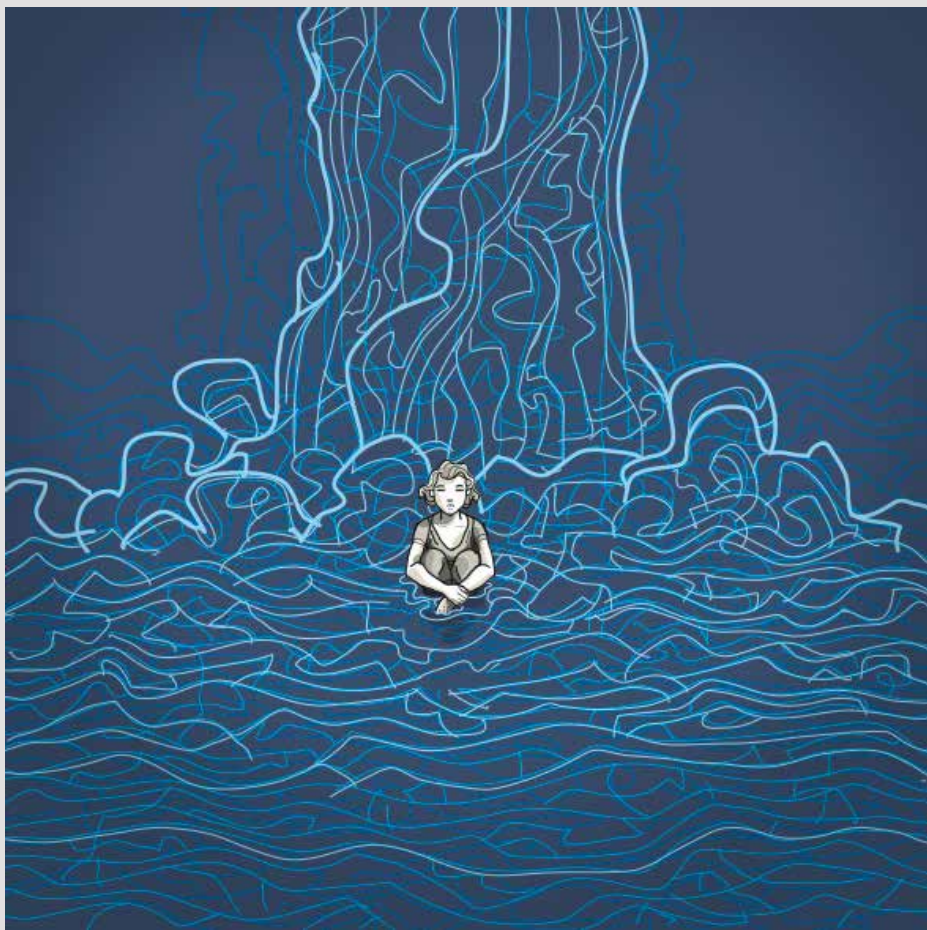
PEPE CALVO

CAYETANO FERRÁNDEZ

CAYETANO FERRÁNDEZ

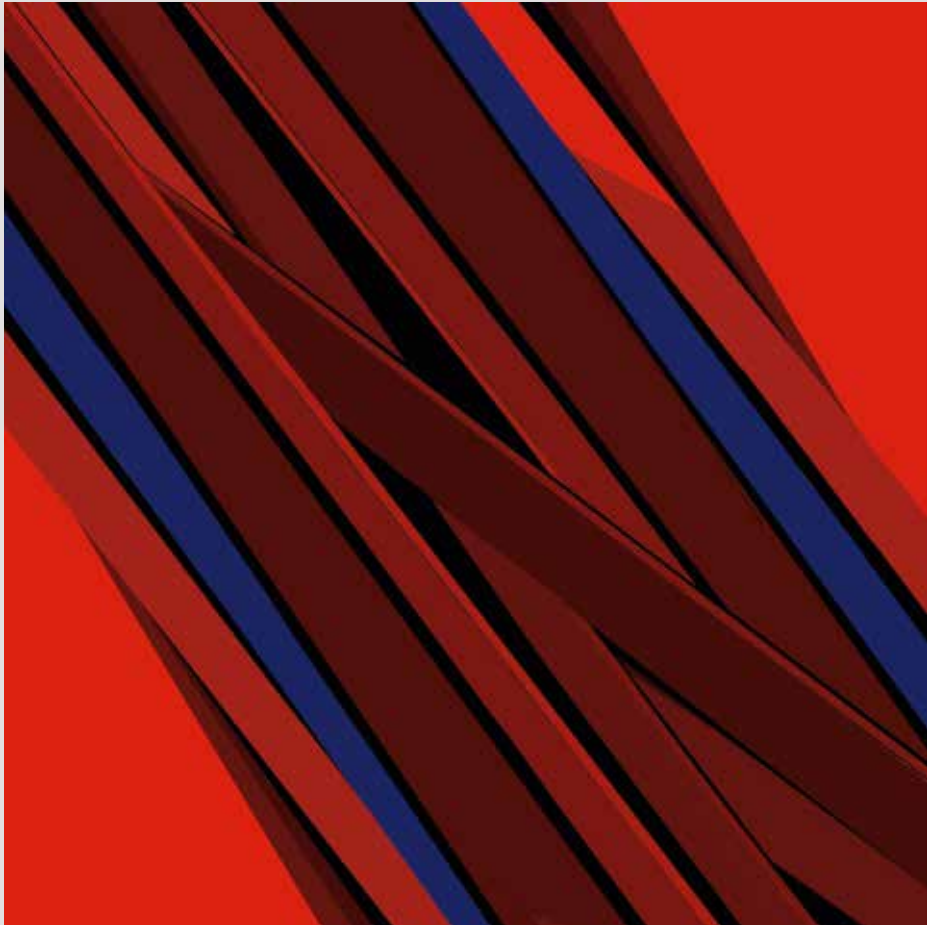
MANUEL GALDÓN

MANUEL GALDÓN

PEPE GIMENO

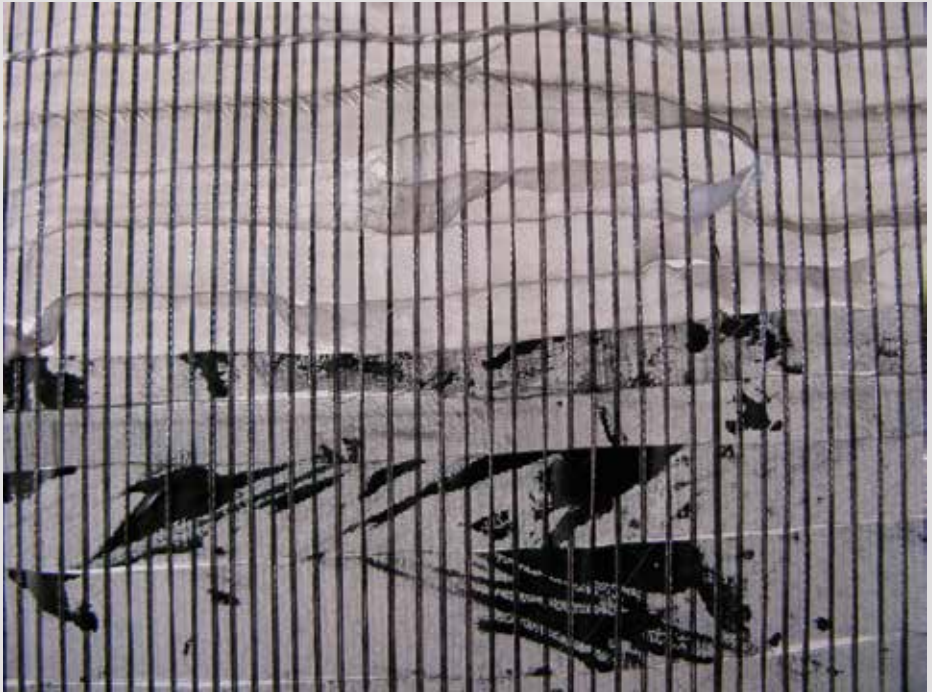
PEPE GIMENO

EDUARDO LASTRES

EDUARDO LASTRES

AURÈLIA MASANET

AURÉLIA MASANET

ISAAC MONTOYA

ISAAC MONTOYA

MARÍA DOLORES MULÁ

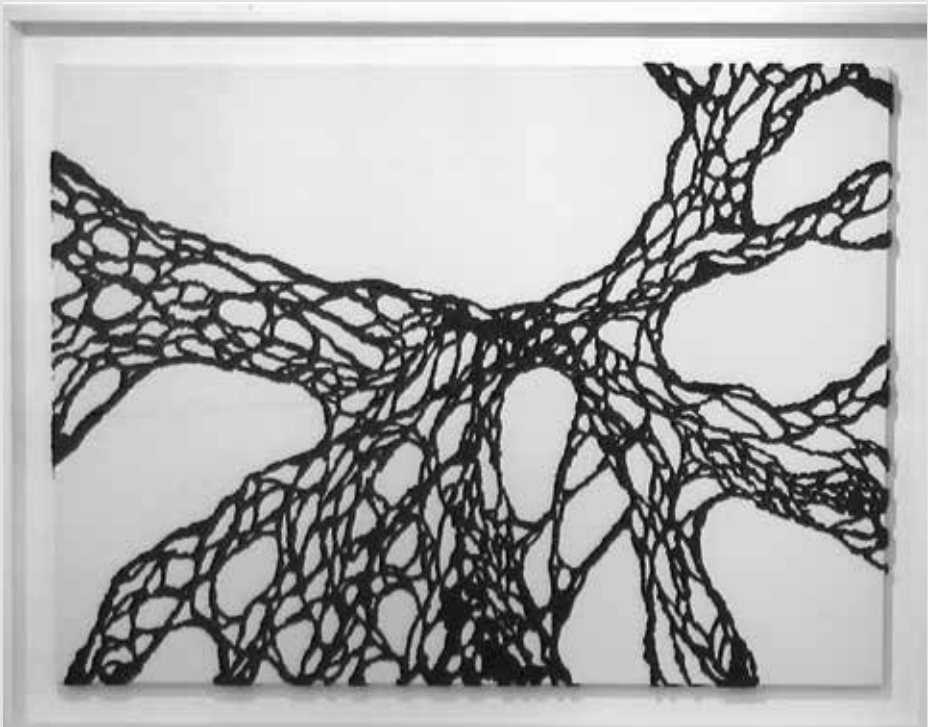
MARÍA DOLORES MULÁ

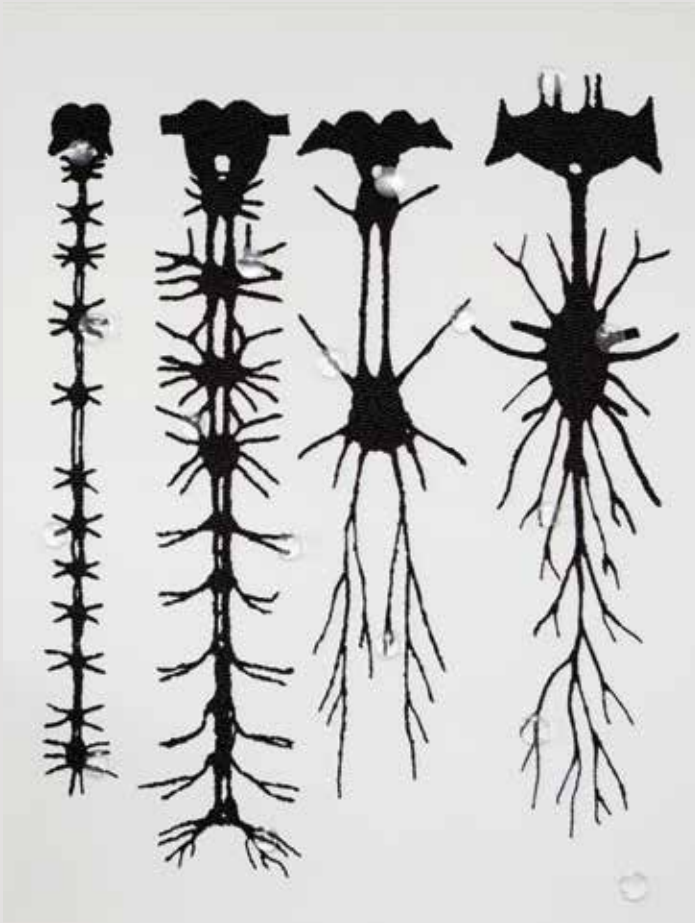
CAYETANO NAVARRO

CAYETANO NAVARRO

LUISA PASTOR

LUISA PASTOR

JOSÉ MANUEL SÁIZ

JOSÉ MANUEL SÁIZ

DAVID SARDAÑA

DAVID SARDAÑA

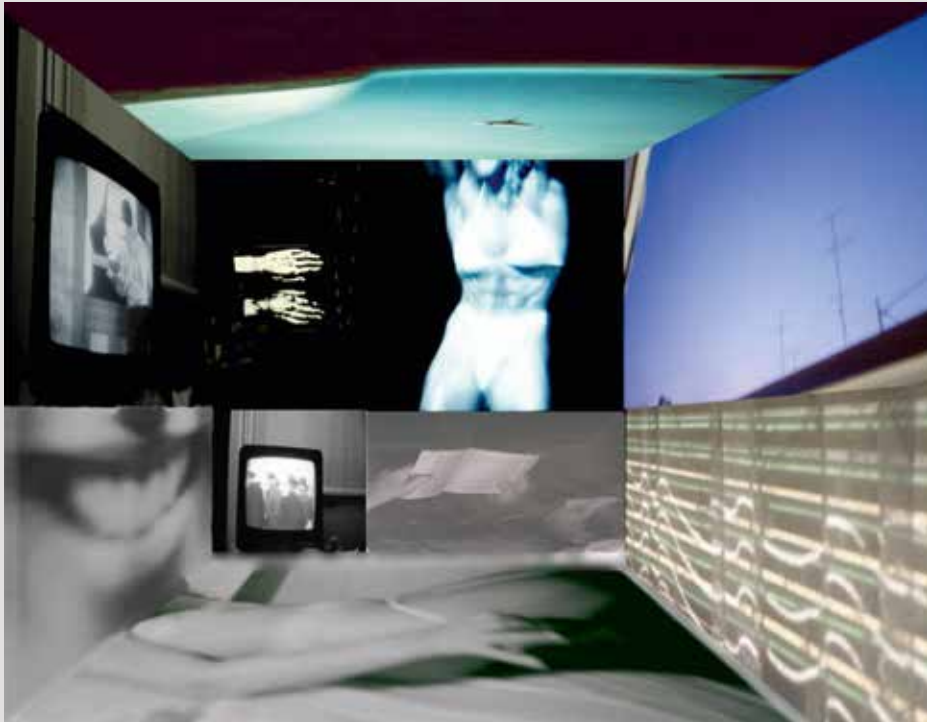
PACO VALVERDE

PACO VALVERDE

JESÚS ZUAZO

JESÚS ZUAZO

Galería Cristóbal Bejarano.

Galería Cristóbal Bejarano.

Cartell Imaginació i Desig Sala Edifici Rectorat. Universitat Miguel Hernández. Elx

Imaginació i Desig Sala Edifici Rectorat. Universitat Miguel Hernández. Elx

AJUNTAMENT
D'ALCOI